

1866

Kassa, 1865 October 22.

85. szám.

Harmadik évfolyam

Megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj: Egy évre 3 ft., fél évre 4 „, negyed évre 2 „.

Az előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Hirdetési díja:

Egy négyszer hasábozott garmon: sor 5 kr., — Bélyegdíj minden beigattatás után külön 30 kr.

Nyitási sorokint 15 kr.

A hirdetések s azok díjai a kiadóhivatalba utasítandók.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Bánóczy Ferencz.**

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ: **Karsa Tamás.**

Kiadó: **Ifj. Werfer Károly.**

Kiadó-hivatal: Főutca 342. sz. a. a ferencziek egyháza mellett.

Közügyek szemléje.

Dedk Ferencz nagy hazánkfia, egy, a „Pesti Napló“ 17. hó 17-ik számában megjelent nagyváradi levél következtében, mely szerint azon nézet, hogy „kötelesség minden 1861-iki képviselőt, ha csak az physice vagy moraliter képtelenné nem lett, saját kerületében újra megválasztani, és pedig azért, mert miután a kormány 1861-ben az országgyűlést feloszlatta, s most az új országgyűlés összehívásával mintegy a nemzetre appellált, a nemzetnek az 1861-iki követek újabb megválasztásával kell bizonyítani hű ragaszkodását az alkotmányhoz és azon elvekhez, miket az 1861-iki országgyűlés kimondott“ fennebb tisztelt nagy hazánkfia nevével hozatik kapcsolatba, ugyancsak a „Pesti Napló“ban a kérdés lényegére nézve ezeket írja:

„Alkotmányos országban, midőn a törvényhozás terén valamely fontos kérdés felett egy részről a fejedelemtől, másrésztől a nemzet képviselőinek többsége meg egyezni nem tudnak, s a fejedelem az országgyűlést feloszlatta, új választásokat rendel, s az országgyűlést ismét összehívja, ezen eljárásnak alkotmányos értelme csakugyan az, hogy a fejedelem a képviselők véleményének ellenében magára a nemzetre hivatkozik. — Mert miután a képviselők saját egyéni meggyőződésük szerint járnak el, mindamellett, hogy őket a nemzet bizalma választotta, fontosabb kérdéseknél is megtörténhetnek, hogy a képviselők többségének véleménye lényegesen eltér a nemzet többségének véleményétől. Az új választások tehát alkalmas szolgálnak a nemzetnek, hogy a választás által nyilatkozzék: vajjon helyesli-e vagy kárhoztatja volt képviselőinek elveit és eljárását? Helyeslés esetében vagy az előbbieket választja meg ismét, vagy választ más egyéneket is, de ugyanoly elvűeket. Kárhoztatás esetében pedig ellenkező elvű egyénekre megy át a többség bizalma.

A helyeslés tehát nem a személyeknek, hanem az elveknek ugyanazonosságában fekszik, s a nemzet épen úgy kifejezi ragaszkodását ugyanazon elvekhez, melyekből volt képviselői kiindultak, ha némelyek helyett másokat választ, de ugyanazon elvűeket, mintha egytől egyig az előbbieket választotta volna meg.

A haza érdekében szükséges, hogy a választás mindenütt a bizalom tiszta kifolyása legyen. A bizalomnak főfeltétele kétségtelenül az, hogy a választandóknak elvei a választók többségének elveivel főkérdéseknél ellentétben ne legyenek. — De a hol ezen feltétel több képviselői jelöltben egyaránt megvan, ott a bizalomnak több egyéb, igen alapos motívumai is vannak, melyek között bizonyosan fontosabb a nagyobb képesség, mint azon körülmény, hogy a jelöltek egyike a kerületet már előbb is képviselte. Ily esetben a választók szívesebben választják meg a nagyobb képességűt, kik elveiknél és jellemükkel fogva egyaránt méltók a bizalomra, a nagyobb képességet veszik főképp tekintetbe.

Ezen általános és tisztán objective tartott nézetimből láthatja kiki, hogy én azon elvet vagy eszmét, melyet a váradi levél is említ, fel nem állítottam, s azt hátrahoztam emelni nem segítettém és nem is ohajtottam. De nem is tudok ily határozatról semmit. Lehet, hogy valahol több hazafiak abban állapodnak meg maguk között, hogy az 1861-iki követeket fogják megválasztani, s a mennyire lehet, azok megválasztására fognak törekedni. Ily megállapodás teljesen szabadságában áll bárkinek, de az egyedül azoknak szolgálhat zsinórmértékül, kik a megállapodást önként elfogadják, másokra azonban érvénytelen és kötelező erővel nem bírhat. Saját választási szabadságát kiki lekötöheti, de másét senki.“

Gazdászati értekezés

a közigazgatás főbb ágaiból a felvidék viszonyaihoz alkalmazva.

Jelige: „Tant vaut l'homme tant vaut la terre“

(Első pályamű)

I.

Hogyan áll az osztrák birodalom Angliához és Franciaországhoz?

Az osztrák birodalom területe a britállam területénél kétszerese, a francziánál $\frac{17}{100}$ -al nagyobb — természetesen a gyarmatokat, melyekben az utóbbiak dicsekesznek, ide nem számítva. És még is a gazdasági termények értékét, mely az osztrák birodalomban 526 millió frtot tesz, a francziák földjének terményei 60 millióval, az angolok földterménye 124 millió frttal haladja — s míg az osztrák birodalomban egy földműves 90 frt értéket hoz napvilágra évenként, addig a francia 94 frt, az angol 340 frtot termel, mert Angliában csak 1,900,000 ember foglalkozik a földműveléssel, míg Franciaországban 6,162,000, Ausztriában pedig 5,886,000.

Hasonló aránytalanságban állunk a föld alatti, bányászati terményekre nézve, mely az osztrák birodalomban 112,783,000 frtot, Franciaországban 80 millióval, Angliában 200 millióval többet tesz. És pedig a angolok egy bizonyos mennyiségű napszámmal 3-szorta annyi nyers vasat, 4-szerte annyi vert vasat és 6—10-szerte annyi kőszénat hoznak napvilágra, mint mi.

Ily módon elmaradásunk egyik főoka az, mert kevés gépet, kevés segédeszközt készítünk gazdáink és iparosaink számára; ily nemű készítményeink értéke nyánias az osztrák birodalomban 42 millió frt. Franciaországban kétezer, Angliában három ezer, — pedig ne feledjük, hogy Anglia lakosainak száma 6—7 millióval kevesebb, mint eme államoké, melyek egyenkint 37—38 mil. lelket számlálnak.

Eszközökben szegények lévén, nem mérkőzhetnek jelentékenyebb iparaink amazokéval. Mig p. o. a gyapot ipar által Ausztria 120,000,000 frtot termel; Franciaország két annyi, Anglia ötszörte annyi termel — és pedig itt csak 400,000 ember foglalkozik ezzel, míg az osztrák birodalomban 350,000, miszerint Angliában egy ily iparos, gépei segélyével évenként 1500 frtot termel vagy értékesbit, míg Ausztriában csak 343 frtot.

Még a selyemyártásban is tulszárnyalta Ausztriát a kis Anglia. — Franciaországban századok óta a kormány pártfogását élvezvén a selyem ipar, ennek évi terménye 11-szerte nagyobb, mint Ausztriában. Ausztriában már néhány év óta szintén erőlyesen előmozdítja a kormány a termelést, mely Angliában nem honosítható, és itt a selyemipar mégis majd négyszer annyi értéket eredményez, mint az osztrák birodalomban, hol csak 25 mil. frt.

Csupán a len s kender iparra nézve mérkőzhet Ausztria Angliával; és mindketten mintegy 50 millió frttal szárnyalják túl Franciaországot, melynek ipartermelése e téren alig 100 mil. frt.

A gyapju iparban viszont Franciaország kétszeresen, Anglia $2\frac{1}{2}$ -szeresen haladja túl Ausztriát, bár ennek ipara szintén oly jelentékeny, mint a len- és kenderipar t. i. 140 mil. frt.

Annai azonban bizonyos, hogy minden nemű ter-

melésnél és értékesítésnél sokkal több ember erő alkalmazatik Ausztriában, mint a nyugoteuropai államokban, mi annak a jele, hogy a kézműi értelem, a gépek felhasználása, s általában a szakértelem még ezen gépek gyártásához is sokkal hiányosabb nálunk, mint ott.

(Folyt. köv.)

A magyar szent-korona felség-jogai, a törvénykönyv, szokás és a néphit tanúsága után.

(Vége.)

A keresztény vallás őseinknél is később elfogadásra találván, ez polgári szervezetükben is lényeges változásokat idézett elő, s miután sz. István első apostoli királyunk Sylvester pápa által, ép a keresztény vallás terjesztésében buzgalmáért küldött koronával meg is koronázott és felkenetett, ez által valamint egy részről az európai nemzetek társaságába szorosban felvételtünk, ugy más részről nemzeti közjogunkban ez által polgári szabadságunknak a koronázás alkalmával, az alkotmány megtartására mindannyiszor letett és leteendő szabad ég alatti (sub dio) eskü és kiadott és kiadandó koronázási hitlevéllel legsarkalatosb alapköve tetetett le; mert őseink bámulandó bölcsessége a felségi joggal a sz. koronát ruházta fel, mint ez Verböczy H. T. K. II. R. 3. cz. 2. §-ban határozottan foglaltatik, és ebből folyik

„§. 2. Verum posteaquam ad fidem Catholicam sunt conversi (t. i. Hungari) et regem sponte sibi ipsis elegerunt, tam condendae legis (a 3. §-ban ez ki van lejjebb magyarázva, hogy a törvényhozás a nemzettel meg van osztva), quam etiam cujuslibet possessionariae collationis, atque omnis judicariae potestatis facultas, in jurisdictionem sacrae regni hujus coronae, qua cuncti reges Hungariae coronari solent, ac subsequenter Principem et Regem nostrum legitime constitutum, simul cum imperio et regimine translata est.“

A felségi jog tehát koronázás által a megkoronázott királyra, simul cum imperio et regimine, és nem cum gubernio lévén átszárnyaltatva, a törvény betűi szerint is meg van ilt annyi századok előtt „le roi regne mais ne gouverne pas“, mire Párisban — a politika, ezen fő gyárásban csak 1830-ban jöttek reá.

A fentebbiek szerint a megkoronázott királyra a felségjog cum imperio (uralom) et regimine (országglás), és nem cum gubernio (kormányzat) menvén át, a törvény betű szerinti értelmezése után is megfoghatatlan, de sőt valósággal téves azok véleménye, kik a megkoronázott királyban a kormányzatot is egyesítve keresvén, a királyt a kormányval azonosítják, s a király és kormány elválasztatása kezdeményezését, az 1818-ik évi törvényeknek akarnák tulajdonítani; mert hogy ez már Verböczyben megkülönböztetve van, a felhivattak igazolják, és a felhivott törvény szavai igazolják azt is, hogy ez a keresztény vallás felvétele s így sz. István idejéig divatozó szokás alapján volt így.

Ezen értelmet feltételezi a király személyének az alkotmány által biztosított és ezredéves nemzeti életünk tanúsága után, lelkiismeretesen is megtartott, szent és sérthetelenség eszméje, és miután a politikai élet, nem lehet néma templomi élet, hogy a nemzet biztosan és szabadon érvényesíthesse jogait, és minden erősebb kifejezés miatt felelőségre ne vonattassék, ezt kívánja a józan politika is. De

Igy is értelmezte ezt mindig a hazai általános gyakorlat, és avagy nem kiáltó próbája-e ennek, egyebet elhallgatva az: mikép a magyarnak még ellenségei által is kétségbe nem hozott királyi iránti határtalan hódoló tisztelete mellett, a hatóságok a törvénybe ütköző rendeleteket, parancsokat, a legutolsó 1848-ik évig tisztelettel félre teheték, és mihelyest az alkotmány elveibe léptek, a szerint most is félre tehetik, és így értelmezte ezt a közvélemény és a néphit, az indulatok legnagyobb zajában és a harcz lármája közt, mint ezt szomorú multunkból, fájdalom a nemzeti önállásért annyi véres, az egész 17-ik századon keresztül kevés megzakadás-

sal majdnem mindig folytatott és tartott, és nem egyszer a nemzet tökéletes diadalával végződött küzdelmeink is tanusítják, holott mindannyiszor a dynastia iránti törhetlen hűség kinyilatkoztatása mellett, csak a rossz tanácsot büntetése sürgettetett; — de legfényesebben igazolja a szent-korona felségjogát a néphitben, Imre királyunk András testvérével története, mikor ő fején a koronával onnaga ment át lázadó öcséje csatákészzen álló táborába, és karon ragadván, áthozá lázadó öcséjét, a nélkül, hogy néki valaki ellent mert volna állani, vagy őt megtámadni.

Mutasson a világ ehez hasonló dynastismust!

NYEVICZKEY KRISTÓF.

Megyei s követválasztási mozgalmak.

Zemplénből. S.-A.-Ujhely, október 19. 1865.
A jog, a türetyesség szempontjából megyénk értelmisége tisztában volt s van önmagával, s a törvényesség terén az eszméjé megdönthetetlenül áll előtte, melyet senkinek, lenne bár az legszentebbje is, fel nem áldoz soha.

De van a jog elvétől elvonat, más oldala is a kérdésnek, mely feláldozása nélkül az elvnek, szigoruan csak egy személy iránti vonzalmukat jelezi. — Így van jelenleg Zemplénmegye közönsége, ki midőn főispánja törvényességét nyíltan kétségbe vonja, sőt a joga és törvényessége megvívása érdekében, főispánjának elnöklése alatt, jegyzőkönyvileg kimondani nem átalja, hogy ugyanazon főispánnak még esküje sem törvényes és alkotmányos — még is, mert gróf Sztáray Victornak politikai elvei, multja, biztos tanuilei és zálogai a jelenlegi főispán buzgón hazafias jellemének, sietve sietett meggyőzően értelemisége és közönsége főispán ő méltóságának fényes elfogadására és hódolatjára.

Folyó év és hó 18-án azaz tegnap délután 4 óra tájban, megyénk független értelmisége körülbelül 20 — 25 fogattal sietett főispán ő méltóságá elébe — s Dókus József üdvözlő szónoklata mellett a város határszélén lévő kettős csárdánál tette eleibe hódolatát, s kísérelte tömegesen őt S.-A.-Ujhely városába, hol ismét a város egyik veterán polgára, és megyénk régi alkotmányos tisztviselője Somogyi István üdvözlő beszéde mellett, — az összes városi értelmiség által fogadtatott, — s végre midőn a beláthatlan sokaság és tisztelgő közönség által kísért főispáni vonat megyeházához ért, a megyeháza nagy teremében a zsufoltig megtelt közönség közt leg-tisztelgette méltóbb hazánk és megyénk fia Lónyai Gábor elnöklése alatt volt 1861-ik évi alkotmányos főjegyzőnk Évva András kitünő velős beszéddel üdvözlő szeretett főispánunkat.

Ezek, miket épen előadtam bevezetéként állanak a naphoz, melyre a főispán ő méltóságá által megyénk bizottmányának minden tagja közgyűlésbe volt egybehíva. October 19-én azaz mai napon tartatott meg a központi választmány megválasztása, s a megyének választó kerületekre leendő elosztása céljából ad hoc egybehívott bizottmányi gyűlés.

Csak rövid kivonatban adhatom vázlatát a nagy napnak, midőn mint szorgalmas méheket látjuk, politikai életünk laktanyája, megyénk házába ki és be rajzani ifjút és vénjét e megyének, — itt láttuk a régen, nagyon régen (mert alkotmánytalan életben 4 év nagy idő) egymástól távol tartott, s talán a világ távolabb részeibe is elszort elemeket, megyénk alkotmányos fiait, miként siettek, az előttük megnyílt sorompokon át, alkotmányosságuknak szentélyébe, — hogy a legalább ad hoc engedélyezett alkalmat felhasználva, nyíltan s őszintén fogadják, az ő felsége s kormányá által feléje nyújtott baráti kezét, de egyszersmind hogy hathatos szavak, és jegyzőkönyvbe iktatott határozata által ismét, pallót állítsanak a törvényesség és törvénytelenesség közzé, — melylyel kijelölje a határokat hol látja jogait és törvényeit sértve és csorbítva, s mi az, mit ohajt kárpótlásul, azon lemondásért s önmérséklésért, mit a jelen helyzetnek türelmes elnézésével, s ugyszólván erkölcsi látogatásával tanusít.

Zemplénmegye B.-Gyűlése, alig volt valaha népesebb, s alig volt valaha nagyobb szellemek által látogatva mint ma. — A mennyiségre nézve alig ha azt mondom hogy a megye terme karzattal együtt minden zugában teljesen megtelt, a minőségére nézve pedig a jelen volt bizottmányi tagoknak hasábokat kellene felhasználnom hogy a magány és közelet terén kitünően tisztelt egyéneket elősorolja.

Midőn ezt írom, önkéntelenül azon ötlet vonul át eszmém, hogy talán nem is illik ennyire magunkat dicsérni, de miként álljak meg a sz. kereszt előtt, hogy elfelejtsem kalapot megemelni, — miként néztek végre a zempléni 1865 október 19-ki b. gyűlésben jelen volt nagy férfiak s lelkes hazafiak során, hogy fejemet önkéntelen tisztelgetre meg ne hajtssam. Zemplénmegye értelmisége complet jelen volt, s 10 óra tájban alig várta már főispán ő mga megjelenését, nem soká kellett váramkozni, Sztáray Victor gróf Zemplénmegye főispánja, Vay Miklós báró volt főcancellár s jelenlegi Borsodmegyei főispán, — Lónyai Gábor köztisztelgetben álló, szabadelvű hazafias elveiben felülmulhatlan honpolgár s képviselőnk, — Andrásy Gyula gróf leggenérbibb államférfiank egyike s képviselőnk s még többeknek kíséretében a gyűlés teremben megjelent.

Főispán ő mga meghatott szelleműs szavakban előadta, miszerint ő a nehéz, a felelősségi terhes főispáni állomást jelenleg elfoglalni hazafiai kötelességének ösmerte, — s csak is azért ajánlotta fel ő felségének csekély személyét, Beszéde folyamában jelen állásunkat összehasonlítá egy kifordított járműhöz, mit a rossz kocsisok a gyepő helytelen kezelése által idéztek elő, s alkotmányos gépünket az ország utról le és kifordították, — jelenleg tehát egyesült erővel kell hozzá látnunk, hogy a jármű a rendes utra visszahelyeztessék, — illetőleg nemzetünk, hazánk alkotmányos kerékágásába vissza vezettessék. — Végre kérte magát a megye közönsége által istápoltatni, hogy a volt törvényellenes, a jelen törvény nélküli — helyzeteken mielőtt áthatolva, alkotmányosan törvényes megyei életünkbe mielőbb átme-hessünk.

A főispáni bevezető beszéd után megyénk egyik legszeretettebb és népszerűbb vezére Lónyai Gábor, fölkérte főispán ő méltóságát, miszerint a bizottmányi-gyűlés tartására neveztesse ki a törvényes bizottság. A gyűlés tartására főjegyzőnk Évva András, főügyész Karossa Endrét, főszolgabíróul Vass Gyulát, és esküdőtül Fodor Istvánt bizottmányi tagok és volt 1861-ik évi tisztviselőket teszi javaslatba, — ez indítvány elfogadtatott, s főispán ő mga a nevezetteket helyekre megerősítette.

Lónyai Gábor továbbá, lelkes hazafias szavakban tolmácsolá az összes bizottmányi érzelmet és nézetét, — számtalan „éljennel“ közbeszakított, átgondolt mély-ségű szavakban elmondta, hogy örülünk bár miszerint ity hazafi, s alkotmányos érzelmű főispán foglalta el megyénk vezetését; örülünk a jelen törvénytelen bár, de még is a törvényesség felé vezető átmeneti mozgalmaknak, mert ő is azok közzé tartozik kinek bizalma van, a kormány jelenlegi főméltóságain levő hazafiakhoz s reménye van a jövőhöz, de még is kötelességszerűnek véli, megyénk és hazánk érdekében, hogy törvényeink s jogaink mellett felszólaljunk.

Elmondta, hogy ő ki a megyében mindenkor a korszerű eszmék előharczósa volt, — hogy ő mindenkor az ellenzékhez tartozott, — örömmel tekint azon időre midőn a megye a politikai harcok küzdtere volt; de az egykori harcok elmúltak, — a politikai elemek elné-multak az évek hosszú során át, — S most a jogfolytonosság a jelszó, — mi is örömmel állunk ezen zászló alá, de mi a jog folytonosságát nem csak szavakban hirdelve, de valóban tetteleg létesítve óhajtuk láthatni — s ez ok az, melynél fogva ő is felszólal.

Mert ha bizik is a kormányrudján álló férfiak szárdékában, s reménytel néz is jövőbe, még is, sem a bizalom, sem a remény bennünket annyira el nem ragadtathat, és el nem néimthat, hogy ne szóljunk ott, a hol szólni kell, s ki ne mondjuk azt, hogy mi a jog folytonosságát mind ez ideig csak írott malasztak látjuk, s ki ne mondjuk fájdalomunkat a felett, hogy az ige mely kijelentetett, még ez ideig testté nem lett!

Törvényeink helyreállítását kell szerinte fennhangon követelnünk, fennhangon kell viss akövetelnünk megyeinket, mint alkotmányunk alapbástyáját, de miután a visszaállítás csak országgyűléstől várhatjuk, mind addig is tehát, míg az országgyűlés intézkedhetne, minden a kormány által követett eljárás s törvényeinkbe ütköző intézkedései ellen, óvást kell hogy tegyünk. Beszéde végeztével szóló óvási tervét is felolvasta (az óvást helyszűke miatt nem adhatjuk), valamint a közli-gyelemmel kísért, mely hazafias érzelmetlő áradó jeles beszéd, egy a megye érzelmeit s óhajtásait híven tolmá-csoló óvás lelkes éljenekben részesült, s az óvást a megyei bizottmány egyhangulag magáévá tette.

Lónyai után Karossa Endre és Oláh Dániel tagtársaink erélyben s értelemben egymástól semmivel hátrább nem álló, hazafiasan lelkes szavakban adták elő a jelen abnormis állapot aggasztó voltát, s habár a Lónyai által előterjesztett óvást egészen magukévá teszik, s habár ők is bizalmat nevelnek keblekben a fennálló kormány iránt, de a törvénytelenességben őt követni odáig még sem akarják, hogy belenyugodnának a kormány abbéli intézkedésébe, hogy a megyei képviselő bizottmányok mai napig sincsenek helyreállítva, ők indítványozzák, intéztessék ő felségéhez felirat, miszerint a megyék még az országgyűlés előtt állítsanak helyre.

Vay Miklós báró volt cancellár s Borsodmegye főispánja az átható ész és logica erejével, a szép, hajlékony szó hatalmával magyarázta a megyék helyreállítás-hatalanságát, mondván, a megyei bizottmányok most az 1848-ik t. cz. értelmében csak legfeljebb administratív erővel bírhatnak, s így a megye a maga valóságos erejében visszaállítható az országgyűlés intézkedéseig nem is lehet. Jelenleg tabula rasa áll előttünk a Lajthán innen s tul, ő felsége reánk bízta, hogy tegyünk és építsünk, ne követeljük tehát vissza a megyéket, melyek különben is csak provisoriusok lehetnének, de várjuk be az országgyűlés munkálatait.

Gróf Andrásy Gyula előadja, miszerint ő egyike volt az előharczosoknak, kik a megye visszaállítását kívánták és kívánják, de ő is akként van meggyőződve, hogy jelenleg már nincs ideje, hogy a megyék országgyűlés előtt visszaállíthatók lennének, s nem is tartja helyén, hogy azok visszaállítását a kormánytól jelenleg kérelmezzük, mert nem messze az országgyűlés; inkább állítsanak tehát a megyék az országgyűlés által és törvényesen helyre, mintsem jelenleg a kormány által kegyelem utján. Andrásy Gyula gróf oly erős nyomaték a latban, hogy ő mindig dönteni szokott, úgy történt most is, hogy a megyei bizottmány elégnék látta, a Lónyai Gábor által előterjesztett s elfogadott óvási értelmére s óhajtásaira nézve egyszerűen adoptálni.

Ezekután Szirmay Ödön indítványa folytán a tá-nácskozás által tért, a mai nap tulajdonképeni tárgyra, t. i. megyei központi választmány megalakítása és a megyének választó kerületekre leendő felosztása tárgyra.

A választó kerületek megmaradtak az 1848. és 1861-ik évi rend szerint, a választmány elnökségére azonban, miután megyénket azon balszerencse érte, hogy mindkét alkotmányos alispánuk magán ügyek által a köztérről leszorítottak s jelenleg elfoglalni gátolva lett (a megyei rendszabályokban kimondott azon törvényes elvnel fogva, hogy ott, a hol főispán vagy alispánok bármelyike elnökösködni hivatva van, s az elnökséget viselni gátolják, a megye legidősb szolgabírája által helyettesíthessék) — a volt 1861-ik évi legidősebb szolgabíró Dercsényi Kálmán lett a központi választmány elnökségével megbízva.*)

S miután még megválasztattak volna a központi választmány tagjai, s miután azok az esküt a megyei bizottmány színe előtt letették volna, eltekintve még egy néhány még jelentéktelenebb felszólalásokat, melyek a hangba elenyésztek, ő méltósága szívélyes szavakban vett búcsút, s a gyűlést elosztatá.

A bizottmányi gyűlés minden zaj s hullámzásával, egy képet állít lelki szemem eleibe, a hol látom a csaj-kást uszni a tenger habjai felett, kinek meg van bár engedve egy percére evezőjét is használhatni, — a hullámok azonban a tenger urai, magol: részére tartották meg a hatalmat, hogy kijelölhessék az utat, hogy meddig? s merre?!

VICZMÁNDY ÖDÖN.

Zemplénből. Nagy-Géves, 1865 októberhő 15-én. Jól voltak értesülve a lapok arról, hogy a Bodrogközön báró Semnyey Lajos egy szívvel-lelélekkel megkérte a képviselő-jelöltségre, — a nemes báró tisztelői csakis a közbizodalomnak adtak élő szót, midőn őt nyilvánítva képviselőül, felszólíták annak elfogadására; de báró Semnyey Lajos ur, kinek jellemében bizva — osztatlan közakarattal óhajtók őt képviselőnknek, de ki a jelöltséget el nem fogadta, s e napokban személyesen megkeresésem a bodrogközi intelligentiának nagyobb részét, Kossuth Pál urat ajánlá leendő képviselőül; a megkeresettek belenyugvásukat adván a nevezett képviselő jelöltségre, az úgy jelen állásában Kossuth Pál urnak képviselővé választatása majdnem kétségtelen lévén, nem veendi szerénytelenségnek az általam tisztelt ur, ha én többek óhajának is megfelelő, felkérem, azon esetben, ha csakugyan képviselőjelöltnek fellépni kíván, sziveskedjék a követutasítási s visszahívhatási jogot némileg pótló s általában szokásba jött politikai hitvallomását bármely hazai lapunkban pro memoria letenni.

Jelöltségre, az úgy jelen állásában Kossuth Pál urnak képviselővé választatása majdnem kétségtelen lévén, nem veendi szerénytelenségnek az általam tisztelt ur, ha én többek óhajának is megfelelő, felkérem, azon esetben, ha csakugyan képviselőjelöltnek fellépni kíván, sziveskedjék a követutasítási s visszahívhatási jogot némileg pótló s általában szokásba jött politikai hitvallomását bármely hazai lapunkban pro memoria letenni.

Jelöltségre, az úgy jelen állásában Kossuth Pál urnak képviselővé választatása majdnem kétségtelen lévén, nem veendi szerénytelenségnek az általam tisztelt ur, ha én többek óhajának is megfelelő, felkérem, azon esetben, ha csakugyan képviselőjelöltnek fellépni kíván, sziveskedjék a követutasítási s visszahívhatási jogot némileg pótló s általában szokásba jött politikai hitvallomását bármely hazai lapunkban pro memoria letenni.

Jelöltségre, az úgy jelen állásában Kossuth Pál urnak képviselővé választatása majdnem kétségtelen lévén, nem veendi szerénytelenségnek az általam tisztelt ur, ha én többek óhajának is megfelelő, felkérem, azon esetben, ha csakugyan képviselőjelöltnek fellépni kíván, sziveskedjék a követutasítási s visszahívhatási jogot némileg pótló s általában szokásba jött politikai hitvallomását bármely hazai lapunkban pro memoria letenni.

Szepesmegye iglő kerületében Máriaassy János és Jendrassel Miksa; a löcseiben Liptay kanonok, gróf Csáky Albin és Záhormáczky (pánszláv); a bányában Fest Imre, Jekelfalussy Emil és Breuer Sándor (jelenleg másod alispán); a késmárkiban Spóner Tivadar, Berzeviczy Egyed és — a mint most hírlik — Hunfalvy Pál; a lublóiban Tizedy Miklós, Andrácsnyai Rudolf p-bános és Hraczyk ügyvéd léptek fel. — A szepes-szombathely-poprádiban Zsedényi egyhangulag fog megválasztani, bajos is volna ellene Szepesnek akármelyik választó kerületében fellépni. — A választások novemb. 28-ára vannak kitűzve. A megye azt reményli, hogy addig a jelen administratort törvényes fő-3-annal fogják felcserélni. (P. N.)

Pár szó a kassai m. k. jogakademián alakult „Önképző társulatról.“

Nem lesz érdektelen, ha a jelennek majd minden pillanatában új élv és újdonság után szavargó közönség előtt, valamint a nemesért buzgó hazai ifjúságnak a kassai jogakademián alakult „jog és államtudományi önképző társulatról“ e lap hasábjain írok egy pár vonást.

Egyesek elméjében egy oly társulat alakításának eszméje fogamzott meg, melynek célja: a jog és államtudomány nehezebb kérdéseinek megoldása, s homályosabb helyeinek felderítésében, az eszmecsere viszonyának korlátain belül éressék el. Az erre vonatkozó kimondott ige csakhamar viszhangra talált, a szikra od

*) Mi úgy vagyunk másrésztől értesülve, hogy D. K. csak azon esetre választatott meg a központi bizottmány elnökeül, ha Komáromy József — ki a gyűlésen jelen nem volt — magán ügyei, vagy elfoglaltatása miatt el nem vállalhatná az elnökséget. *) Tárgyhalmoz miatt voltunk kénytelenek becsúsztatását megrövidíteni. Bocsánat! Szerk.

volt vetve a gyülekező ifjú keblek mélyébe, s csak a nem hiányzó elhatározás élesztő szele kellett, hogy fellobogó fényes lánggá gyulaszsa azt.

A cél, mely ily eszmék kifolyásából eredve, csak is nemes és szent lehet, így csakhamar ismeretes levelekkel a lelkes academiái polgárok előtt; a tetterő özpontosult, s nem retellenve vissza a kezdet nehézségeitől, — a társulat megalakult, mely társulatnak a javaslatba hozott s felsőbb helyre megerősítés végett felterjesztett — s idővel e lapban is egész terjedelmében közlendő alapszabályai értelmében kizárólagos teendőjévé tétetett, a jog és államtudományok, ugyszintén az ezekkel összefüggő segédtanoknak, minők a történelem és bölcsészet szorosabb tanulmányozása és lehetőleg terjesztése.

A javaslatba hozott alapszabályok kidolgozása után a társulat tisztviselőket választott, s ezek: elnök, alelnök, titkár, jegyző és pénztárnokból állanak.

Az elnöki tisztet kivéve, mely czimvel egyhangúlag az academiái igazgató ur tiszteltetett meg, a többiek szavazattal utján egy évre választottak meg, kik a társulat ügyeinek vezetésével foglalkoznak.

Ezeket kívül vannak rendes, tiszteletbeli és pártoló tagok.

A rendes tagok kötelezvék minden hóban dolgozatukat a titkárnak általadni, legyen egészen bevégzett, vagy bevégzetlen munkát, melyet az arra kinevezett választmány fog megbírálni, s belátása szerint jóváhagyja vagy elvetni.

Tiszteletbeli tagokat a társulat oly egyénekből választ, kik a tudomány és művészet valamely ágában magoknak a köztisztelet s becsülést kivívták.

Pártoló tag mindenki lehet, ki a társulatot bizonyos megajánlott pénzösszeggel évenként támogatni magát erkölcsileg kötelezi.

Első gyűlését a társulat f. 1865-ik év október hó 18-án az academiái igazgató ur elnökele alatt tartá meg, mely alkalommal a tisztviselők, névszerint alelnökül Goics Lázár 3-ad éves, titkáruul Deil Jenő 3-d éves, jegyző s iratkezelőül Klekner Rezső 2-od éves joghallgatók, végre pénztárnokul a titkár megerősítették, az alapszabályok felolvastattak, s kevés módosítással felterjeszhetőnek nyilvánították.

A társulat megalakult; ha a hazafias érületből nyilvánuló pártfogás örökönd a társulat létele felett, akkor fennállása és jövője biztosítva van.

Goics Lázár, társulati alelnök.

Ujdonságok.

* A deczembert nagy napok — az akademia — s országgyűlés megnyitása alkalmából — mint már lapunkban említve is volt — mindenfelől igen sokan fogják a fővárost meglátogatni, s most már azt is halljuk: hogy a tiszai vasut társulat igazgatósága a szállítási díjakat tetemesen leszállította. Az a kérdés merül most fel, vajjon az odamenet és visszajövet tartama hány napra határozatott, s mely naptól élvezhető ezen engedmény? Mi részünkről azon nézetben vagyunk, hogy első deczembertől legalább két heti tartamra kellene ezen kedvezményt kiterjeszteni, annál is inkább: mert ő Felsőleg már 5-én szerencsétlenül a fővárost legmagasabb látogatásával, azoknak, kik ezen országgyűlés megnyitására is jelen akarna lenni, okvetlen meg kell 2-án vagy 3-án indulniok, s csak is 12—14-ke közül térhetnek vissza a vonattal. Nem ártana e végett a tisztelt igazgatóságot jó levele megkeresni azoknak, kik társaságban vagy is tömegesen szándékoznak a fővárosba utazni. A nagy közönség szívesen venné e tárgyban az értesítést.

* A kassa-oderbergi s az eperjes-munkácsi vasut. E tárgyról a „P. ujd. eperjesi levelezője” következőleg ír: Várjuk a kassa-oderbergi vasut építésének kezdeményezését, az utolsó tudósítások, melyek e tekintetben Belgiumból hozzánk érkeztek, nem csekély mértékben lehangelők. A pénzemberek t. i. elkedvetlenedvén az előleges építési költségvetés oly tetemes leszállításán, bizalmatlansággal nézik az újabb politikai változásokat, vagy legalább bevárni akarják azok eredményét; hozzájön még azon körülmény, hogy mig Larisch finanszniszter ur az új államkölcsönt nem placirozta, mindaddig nincs is kilátás, hogy e vállalat fejei részvényeiket ked-

vező föltételek alatt elhelyezzék. és így az építés megkezdése még messze távolban van. — E napokban fordultak meg nálunk mérnökök, a kik a graf Waldstein által tervezetbe vett eperjes-munkácsi vasutvonal megerősítéséhez fogtak; ezek megvizsgálták az Eperjesről Kluknóra a Szepességén vezető átjárást, mely a kassa-oderbergi pálya leletti vitákban sokszor említve volt s melyről utóljára állították, hogy kivihetetlen, és azt semmi nehézséggel járnak nem találták; az emelkedés a kérdőses átmeneten ugyanis úgy áll mint 1 : 50, sőt mint 1 : 60, pedig a legtöbb ilyenféle végválasztói átmeneteknél az emelkedés úgy áll mint 1 : 40 vagy 1 : 50, s így nem volna nehéz a kassa-oderbergi vaspályát Kassáról Eperjesre és innen a Szepességre vinni.

— Nyilvános köszönet. A helybeli kir. főreáltanoda igazgatósága kedves kötelességének ismeri helybeli gyógyszerész, t. Maléter Vilmos urnak nyilvános köszönetet szavazni azon szíves nagylelkű s hazafias ajánlatáért, miszerint a helybeli kir. főreáltanodánál a tudományok szerzésében fáradozó azon fiatal honfitársai számára, kik a részükre szükségeltető gyógyszerek végett fent czikozott ur gyógytárát igénybe veendik, azokat a fenálló díj szabáson 50%-tólival leszállított áron nyújtandik kiszolgáltatva. — Az igazgatóság.

* Tüghből írják nekünk: hogy a Végessiné gyilkosai már felfedeztetek ugyan, de a részesekek közül még csak egy van be fogva.

* Bártfán a városi kir. biztos Berzeviczy Emanuel ő mgához ott mlátása alkalmával az izraeliták azon kérréssel járultak, hogy a város ügyeiben az izraeliták községe is irjon egy szavazattal. A kir. biztos urtól azon választ nyerték, hogy e tekintetben a térvények fognak határozni.

Vegyes hírek.

† Palmerston lord f. h. 18-án meghalt.

— Tóth I. úrnak jeles költőnek a „Bolond Miska” népszerű szerle szöktetési szülvárosában Baján, hol képviselő jelöltnek léptették fel, f. hó 13-án (tehát épen Kálmán napján) nagy fényvel, pompával és zajjal fogadták választói. A gőzös állomásánál ezernyi néptömeg lepte el a partok it. „Éljen Tóth Kálmán” feliratu tarka jelvényekkel kaja jökon, s part hosszában mozsarak dörrögték, az érkező gőzös olé nemzeti színű zászlós néplovasok lovagoltak, zene harsogott stb. — Este fáklyás zenével is megtisztelték — Örvendünk, hogy irodalmunk egyik legüzletlenebb derék bajnoka ily kitűnő megtiszteltetésben részesült.

— Érdekes szöktetési eset. Azon helyzetben vagyunk írja a „Fr. Bl.” hogy egy telette érdekes szöktetési esetet jelenthetünk, melynek egy része Magyarországon játszik, s mely miatt már hónapok óta folynak az alkudozások az itteni török követség, a külügyminiszterium és a magyar udvari kancellária között; mi több, Magyarországon már hivatalnokok is függesztettek fel e miatt állomásaiktól, s az ezen ügyben váltott okmányok és telegrammok igen számosak. — Magáról a tárgyról következő hiteles részletek jutottak tudomásunkra: Egy 1848-ban kompromittált R. nevű magyar Bukarestbe menekült s ismeretsége lépett ott egy gazdag serfözönével, mely bizalmas viszonyoknak egy fiu lön gyümölcsre. R. később házastágra lépett egy nővel, azonban rövid idő mulva havonkénti jelentékeny összegek kezdtek hiányozni a pénztárból. A házasság közt viszálykodás támadt, melynek vége az lön, hogy R. arról vádoltatva, mikép nejeének élete ellen tör, nem rég több évi kényszermunkára lön ítélve, s az oláh sóaknába szállítottatott el. Midőn azonban még szabad lábán állt, egyszerre ez év april havában az említett, s most már 11 éves fiu eltűnt az anyai házból, a nő pedig egy névtelen levelet kapott, melyben tudtára adatik, hogy a fiut, kin egész szeretettel csüggött, csak 10,000 arany lefizetése után fogja visszakaphatni. A megszomorodott anya D. nevű könyvivívőjét pénzzel és meghatalmazással ellátva, azonnal kiküldö a gyermek keresésére, és sikerült annak nemcsak az eltűnt nyomait, hanem magát a fiut is R. testvérénél Iglón, Szepességében föltalálni. — A könyvivívő dr. S. által azonnal a bécsi török követséghez fordult s visszatartni kívánta az elszöktetett gyermeket. A követség megtette a szükséges lépéseket a külügyminiszteriumnál s ez ismét a magyar udvari kancellariánál. — A távirda működésbe hozatott, s néhány nap alatt minden megvalósult. Az iglói hatóságok utasítást vettek, a gyermekre gondot viselni, D. ur Iglóra utazott — de

midőn megérkezett, akkorra a fiu már ismét el volt szöktetve, s fel sem is találtatott mindez óráig, miután az iglói hivatalnokok, ellenére Mauks megyei főispáni helytartó világos parancsának, R. fivérértől nem vették el azonnal a gyermeket. Nehány iglói hivatalnok e miatt felfüggesztetett ugyan, az ügy azonban korántsem lett ez által elintézve, mi ha eddig is függőben marad, D. minden eddigi költségeinek megtérítését a k. kincstárn szándékozik követelni. — Ez 1865-ben történt eset csaknem hihetetlenül hangzik, mindazonáltal az tökéletesen való, a mint ezt több ez ügyben váltott okmányok is hitelesen bizonyítják.

— Bach Sándor báró, mint a „Wanderer”-nek írják, jezsuita lesz, legalább ezt reménylik egyházi barátai Rómában, valószínűleg nemcsak azért, mivel tehetségei erre képesítik, hanem mivel ez anyagi tekintetben is ohajtott nyeresémet lenne a jezsuitarendre nézve. Bach Sándor bárónak ugyanis több mint 900,000 frtnyi vagyona van, s így tehát egy milliomos becsével bir. Mi különben nem hisszük — írja tovább a „W.” — hogy csakugyan kedve volna a jezsuitarendbe lépni, daczára hogy a „Czas”-nak a vatikáni hangulatról jól értesült római levelezője állítja; „lehetséges, hogy Bach, ki hosszabb idő óta benső barátságban él Beckx jezsuita főnökkel nem fog többé Bécsbe visszatérni, hanem belép a jezsuita noviciatusba.”

* Megtisztelő ajándék. Jókainé asszonyt, annak emlékére, hogy a debreczeni színház ünnepélyes megnyitása alkalmával közreműködött, a debreczeniek egy szép ezüst koszorúval tisztelték meg.

— A katonai adóbevezetők. A magyar kir. udvari cancelláriától legf. helyütt elrendelt intézmény érkezett, melyben a katonai adóvégrehajtásokért fizetendő illetékek a vidéki községekben minden katona után 5 krra azállítottak le. Oly községek, melyek 100 frtnál nem fizetnek több adót, jövőre a katonai végrehajtások alól föl vannak mentve.

— A bukaresti ref. magyar missió zilált ügyének rendbehozására írja a „Korunk” — az erdélyi főkorm. tanács egy hattagu bizottmányt nevezett ki a világiak részéről, melynek tagjai Bukarestből: Borosnyói János tr., Lukács Farkas; s Varga János építész Ploestról, Gál Károly, Balog Ferencz; s Pitesről Kovács Zsigmond. A bizottmány Ploesten áll össze.

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett szerkesztőségünkhöz az „Erdészeti lapok” X. Füzeté következő tartalommal: Közgazdasági eszmétörödékek az erdészet köréből: VIII. A viszonylagos erdőtalaj téves használatának lehetnek-e a közjöllétre nézve lényegesen káros következményei? IX. Hazánk államereideinek eladásáról. X. Az erdőgazdaságba avatkozásnak jogos és nem jogosult okairól. A magyar alföld futóhomokjának beerdősítése. Hogyan lehet régi épületekben a tölgyfát a szelid gesztenye fajtától megkülönböztetni. A tüvevelű fák száma. Eszrevételek a községi erdők kezelésére nézve. Fehér rókák. A tantárgyak és tanórák beosztása a selmeczi erdészeti akademián. Az osztrák birodalomban fekvő bányakincstári erdők tisztá jövedelme.

Egyveleg.

— Shakespeare, mint tudva van, élete utolsó éveit születése helyén Stratfordban töltötte, hol bizonyos Combe nevű öreg ural, ki igen ismeretes volt duszagdagságánál s uzsorási tulajdonságánál fogva, közelebből megismerkedett. A jó öreg egykor nagyobb számú társaságban fölkéré Shakespeare-t, írná meg azonnal sirversét, mivelhogy szeretné tudni, mit fognak róla halála után mondani. Shakespeare a kérés folytán hirtelen következő tartalmu verscskét szerkesztett: itt fekszik tiz száztölti; száza lehet tiz ellen fogadni, hogy lelke üdvözül. De ha valaki kérdezi: ki nyugszik e sirban? Ho, hó! felel az ördög, ez az én Combe Jánosom. — E pájkos czélzás annyira felingerelte az öregot, hogy soha meg nem bocsátott a költőnek. K. A.

Színházi szemle.

(yz.) Az előadásokról, helyszüke miatt, igen röviden referálunk. Szerdán october 18-án adatott: „Családi dráma, vagy a becsület párbaja” dr. 5 felv. Jó előadás, kis közönség. — Csütörtökön, october 19-én „Borura deru” vigjáték (?) és „Choufleuri ur otthon lesz” operette. Mindkét darab előadása sikerült. Nagy közönség.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.
Kassai piac, october 21-án 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	5 40	5 20		
Kétszeres	3 70	—		
Rozs	3 40	3 20		
Tengeri	3 —	2 80		
Arpa	2 20	2 —		
Zab	1 60	1 40		
Kása	6 80	6 40		
Borsó	8 60	8 —		
Lencse	7 80	7 —		
Bab	7 60	6 80		
Örlött dara	11 20	10 40		
Tatárka	8 40	—		
Burgonya	1 60	1 40		
Aszuszilva	8 40	7 40		
Szesz itezéknint	— 18	— 17 1/2		
Marhahus fontonkint	— 14	—		
Bornyuhus	— 20	— 18		
Sertéshus	— 20	— 18		
Vaj itezéknint	— 46	— 42		
Zsir	— 40	— 38		
Szalonna fontonkint	— 40	— 36		

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

	reggel	délben	árjegyzék		
			I.	II.	III.
Kassa indulás	5 óra 21 p.	11 —			
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19	9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassára felé:

	8 óra — p. este	6 " 25 " reggel	9 " 27 " "	10 " 27 " "	1 " 26 " délután	3 " — " "	4 " 28 " "	5 " 25 " este	7 " 24 " "	9 " 56 " "
Bécs indulás										
Pest										
Czegléd										
Szolnok										
Püsp. Lad.										
Debreczen										
Nyiregyháza										
Tokaj										
Miskolcz										
Kassa érkezés										

Hivatalos értesítő.

6697. polg. sz. 103(1)3
Csődmegszüntetés.

Kassa szab. kir. város törvényszéke által vagyonszünetelt Mihalik Adalbert kassai kereskedő ellen 1865. évi május 1-én napján 2976. sz. alatt megnyitott csőd- és hitelezői közt létrejött barátságos egység következtében ezennel bírósági megszűntetést, s befejezetnek nyilvánították.

Kelt Kassán 1865. október 13-án tartott törvényszéki csődbíróság üléséből.
Réiay Róbert,
aljegyző.

Magán hirdetések.

Frishpta juhturó, caviar, zsinori, gorkak, sardínák, belezott gyümölcs-félék, (konjot) valódi ananász-rum, a legjobbféle orosz theákat felbontva bécsi mértékben frukáló. — gyulja sex egyéb jeles fűszertáruival olcsón 106

Novelli Sándor.

Helyváltoztatás.

Werfer Károly

KÖNYV-, MŰ- ÉS HANGJECYKERESKEDÉSE

főutczán 451. sz. a. az Urbán-torony és piacz átellenében a STEER-féle házban.

Mihalik Mária.

Kassán, főutca 464. sz. alatt tisztelettel tudatja a nagyérdemű közönséggel vegyes kereskedésében rendezett

végeladást,

mely is mai naptól kezdve bezárólag f. év december utolsó napjáig tartandó. Ezen alkalommal kézműárú divatcikkjeit gyapjú- és selyem szöveteit őszi és téli sháwl és kendőt, valódi rumburgi, hollandi, creas és sziléziai vészmit, ág-, asztal- és szobaszőnyegeit, butorokra való színes amerikai bőrvásznait, nem különben mindennemű női kész kőpönyeit és othonkát, férfi őszi és téli öltönyre való gyapjú szöveteit, színes váltmoul ingeit és kalapjait az eddigi ár tetemes leszállítása mellett a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani, és számos látogatóját kikérni bátorodik.

107
Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Kassa, october 21. — Langyos időnk jár. A hetivásár igen nagy, temérdek káposzta, zöldség, és gyümölcs van. — Ára semminek sincs.

Ungvár, october 20. Születünk elmúlt, de nem igen szép időnk volt, többnyire mindig esett az eső. A termés rossz, a bornak jó ára van, hordója 16—20 forint. Piacunk igen látogatott, de az életnek nincs jó ára.

Gács, oct. 19. piaci árak következők voltak: Buza köblönkint 4 frt 80. Gabona 3 frt 10 kr. Árpa 1 frt 80 kr, Zab 1 frt 20 kr. Paszuly 5 frt 60 kr. Lencse 7 frt — kr. Krumpli 0 frt 96 kr. Vaj itezéje 42 kr. Szénamázsa 50 kr. Szalma mázsája 40 kr. Szesz itezéje 18 1/2 kr. Tojá: darabja 1 kr.

Bécsi börze oct. 18. A börze megnyitása kezdetén nem költettek üzletek, de azért a magartartás szilárd volt. 1860-iki sorsjegyek ismét kerestettek, melyek iránt Párisban élénk érdeklőség mutatkozik, melyek 3/4 %-tel drágában mint tegnap egész 86. 30-ig fizettetnek. Ez által a hitelrészvények árfolyama is szilárdult, melyek 168.20-ról 168.60-ra emelkedtek. Később azon hír folytán, hogy Frankfurtban a disconto 1%-ra hágott,

s azon londoni telegramm következtében, hogy Palmerston lord súlyosan megbetegedett, a hangulat kedvezőtlenebbé vált s az 1860-iki sorsjegyek 85.80-ra, a hitelrészvények 166.80-ra szálltak alá. Az 1864-iki sorsjegyek 2/10, a bankrészvények 1 frt s a fölterhermentesítési kötelezvények 1/4 % maradtak. Az államfond szilárd tartotta magát s a gőzhajózási részvények 2 frtal emelkedtek. Idegen váltók változatlanul maradtak; pénz elég volt.

Bécsi börze october 20-ról.

5% Metallique	66.40
Nemzeti kölcsön	70.5b
Bankrészvény	774.—
Hitelintézeti részvény	165.80
Londoni	108.90
Ezüst	108.25
Arany	5.23 1/2

Cs. kir. postaköcsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjésre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen. Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton tívére naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fulop. — Ungvárott Pollák Fulop. — Munkácsan: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza 1 ft. 50 kr. o. é.	

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácsan: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korszakában: Guth József.

Üzletmegnyitás.

Bátorkodom a t. cz. közönséggel alázatosan tudatni, miszerint folyó hó 2-án a főutczán 461. sz. alatti Novelly-féle házban a vármegyeház közelében az „arany golyóhoz“ czimzett fűszer-, anyag- és festék-kereskedést nyitottam.

Bőven ellátva minden e szakmához tartozó cikkekekkel, különösen czukorral, finomított kávéval, chokoládéval, chinai théával, valódi jamaikai és belföldi rummal, finom likőrökkel, ó szírmiai szilvorummal, Apolló és Milly fagyangy gyertyával, legfinomabb valódi francia aisi és táblaolajjal, déli gyümölcsökkel stb. a kellemes helyzetben találok magamat, tisztelt vendöimet jól és lehetőségig olcsón szolgálhatni.

Midőn továbbá a kassai múmalom készítményeit, melyek nálam a malom tulajdon ában eladatnak, ajánlom, a t. cz. közönség pártfogásáért esedezem és ígérem, hogy azt minden irányban megérdemelni igyekezni fogok.

105(1)3

SZERENCSEI E.

Lakhely-változtatás.

Alázattal alólirott van szerencsém a t. cz. közönségnek tisztelettel jelenteni, miszerint a 15 évig a Steer Ferencz féle házban létezett fűszerkereskedésemet a Novelly Antal féle házba a városház közelében áttettem. Midőn ezenel a t. cz. közönség több évi becses bizalmáért leghálásb köszönetemet nyilvánítom, további bizalma és szives látogatásáért esdek; mit pontos és olcsó kiszolgálás által kiérdemelni iparkodandom.

93(2)3

Novelly Sándor.